

5,000 הורים מאמצים

Category: בראשית, חיי שרה

עובדה מופלאה: בשעה שאליעזר מגיע עם 'שידוך' ליצחק, עוסק יצחק במציאות שידוך עבור אביו, אברהם. זו אולי הסיבה, שהשידוך של יצחק התקדם במהירות, כי כשמתאמצים לסייע לאדם אחר, זוכים בעצמנו להיענות בתחילה.

המשפט שלא נבדק מדעית

זוגות רבים, שבמשך שנים ניסו להביא ילדים לעולם ולמרות כל הטיפולים לא זכו לכך, בשעה שהחליטו לאמץ סוף-סוף ילד, הם שמעו ממשפחה וחברים את המשפט הבא: "דווקא אחרי אימוץ זוכים לילדים".

עד היום לא נעשה באמת מחקר כדי לבדוק אם הקביעה הזאת נכונה מבחינה מדעית או לא, אבל זוהי עוד אחת מאותם אמונות שאנשים רבים חוזרים עליהם.

ישנם הרבה זוגות שהמשפט הזה מאוד פוגע בהם. זה כאילו בא לומר שכל הסיבה שהם מאמצים ילדים זה כדי שילד להם ילד ביולוגי, וחמור מכך, זה רומז שהילד שהם מאמצים הוא לא באמת שלהם, בזמן שהם מרגישים שהם אוהבים את הילד המאומץ לא פחות מכל הורה שאוהב את ילדיו הביולוגיים. ואת הרגשות הקשים הללו מביעים הורים שהנס הזה קרה להם והם זכו לילד ביולוגי אחרי אימוץ.

נכון שהרבה אנשים מכירים זוגות שזה קרה להם או מכירים מישהו שמכיר כזה זוג, אבל אין מחקר אמין שבדק במספרים אצל כמה מהזוגות שאימצו ילד זה קרה.

בתלמוד ישנה סוגיה שעוסקת בנושא של אימרות שונות. הגמרא שואלת (ב"ק, צב) "מנא הני מילי דאמרי אינשי" ? מהו המקור בתורה לדברים שאנשים נוהגים לומר? וחכמי התלמוד מוצאים מקור מפורש בתורה או מדרש על הפסוק שממנו נלמדים הדברים לפתגמים שאנשים נוהגים לומר.

אם-כן אולי ניתן לומר גם כאן, כשישנה אמירה שמדענים טוענים שסטטיסטית זה לא הוכח, ואפילו אותם אנשים שנלחמים "להרוג", כלשונם, את האימרה הזאת, מודים שאין לזה סיכוי, ואנשים ימשיכו לחזור על האימרה הזאת, אם כך, אולי בכל זאת יש לדברים האלו "דאמרי אינשי", מקור בתורה.

כך נולד יצחק

בשבוע שעבר קראנו בפרשת וירא על לידת יצחק, סיפור שלמעשה התחיל קצת קודם לכן. שלשה מלאכים בישרו לאברהם: "שוב אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן" (וירא יח, י) אבל הנס עדיין לא קרה.

אברהם עובר לגור בגרר, מקום שהוא בין באר שבע לעזה, וכשאברהם התיישב שם הוא הכריז על שרה שהיא אחותו. אבימלך מלך גרר שלח ולקח את שרה אליו, וכתוצאה מכך הוא נענש "בעצירת כל נקבים של זרע" (כ, ט ו' רש"י).

הקב"ה בא אליו בחלום ואמר לו "הנך מת על האשה אשר לקחת", ובסוף נאמר לו "ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה" (כ, ז). ואכן אבימלך החזיר אותה לאברהם, אברהם התפלל על אבימלך "וירפא אלוקים את אבימלך וילדו", "כי עצור עצר ה' בעד כל רחם לבית אבימלך", ובזכות תפילתו של אברהם שוב חזרה להם היכולת ללדת ילדים.

מיד בפסוק הבא נאמר "וה' פקד את שרה". אומר רש"י "סמך פרשה זו ללמדך שכל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה" (כא, א ו' רש"י).

אומר הרבי, שרואים כאן דבר נפלא. הקב"ה הבטיח לאברהם ששרה תלד כבר שלושים שנה לפני כן, ואף-על-פי-כן בפועל לא התקיימה הבטחה זו. לעומת זאת, כאשר התפלל אברהם בעד אבימלך שיוכל שוב ללדת ילדים נפקדה שרה תיכף ומיד.

מכאן לומדים, מדגיש הרבי, שכשיהודי צריך דבר מסוים וחברו צריך לאותו דבר, אזי שיתפלל על חברו ושכרו יהיה שהוא נענה תחילה (תו"מ תשמ"ג ח"א ע' 474).

שידוך כנגד שידוך

השבוע בפרשת חיי שרה התורה מלמדת אותנו דרגה יותר גבוהה באהבת ישראל. רוב הפרשה מתמקדת בסיפור השידוך של יצחק ורבקה, כיצד אברהם קורא מיד אחרי קבורת שרה לראש הלשכה שלו, לעבדו אליעזר, ומצוה אותו שיסע לחרן (טורקיה של ימינו) ויביא ממשפחת אברהם אישה ליצחק.

אליעזר יצא מיד לדרכו, הגיע לחרן ומיד פנה לבאר, מאחר שזהו מקום ההתקהלות של כל בני העיר. הוא פנה לקב"ה בתפילה שהנערה שהוא יבקש ממנה מעט מים והיא תציע מעצמה להשקות גם את הגמלים, זוהי האישה הנכונה ליצחק.

עוד בטרם כילה לדבר רבקה יצאה והכל קרה בדיוק כמו שהוא התפלל, עד כדי-כך, שאפילו לבן ובתואל הוודו "מה' יצא הדבר" (חיי"ש כד, ז). למחרת אחרי דין ודברים רבקה הצטרפה לאליעזר ונסעה איתו לארץ כנען.

כשרבקה מגיעה לביתו של אברהם ישנו פסוק שנראה לכאורה מיותר: "ויצחק בא מבאר לחי רואי והוא יושב בארץ הנגב" (כד, סב).

היכן זה "באר לחי רואי" שיצחק חזר משם? המקום הזה מוזכר בתורה רק פעם אחת לפני-כן.

כשרשה גירשה את הגר מביתה אחרי שהרתה לאברהם, התורה מספרת איך שהמלאכים התגלו אליה ואמרו לה לחזור חזרה לבית אברהם והבטיחו לה שהיא תלד את ישמעאל. שם מסופר שהמקום נקרא "באר לחי רואי" (לך לך טז, יד).

לכאורה, מה זה שייך לכל הסיפור? גם בלי הפסוק הזה הכול היה יכול להיות מובן. מיד לאחר מכן כתוב "ויצא יצחק לשוח בשדה", ואז רבקה ראתה אותו. מה מוסיף לסיפור שיצחק בא מבאר לחי רואי?.

בא רש"י ואומר דבר נפלא: "שהלך להביא הגר לאברהם אביו, שישאנה". רש"י אומר, שיצחק הלך ל"באר לחי רואי" להביא את הגר לאברהם כדי שישא אותה. (ראה בבא-קמא צב, ב, שאחרי שראה אברהם בנישואי בנו גם הוא רצה להינשא).

אנו מגלים כאן תופעה מופלאה. אברהם שבעצמו איבד את אשתו, עסוק אך ורק בלמצוא בת זוג לבנו יצחק, והוא מוכן לתת לו את כל רכושו, רק כדי שרבקה תסכים לבוא לארץ כנען כדי להינשא ליצחק. ואילו באותם ימים ממש, יצחק עסוק בלחפש שידוך לאביו. הוא בעצמו נוסע לבאר לחי רואי ומביא את הגר חזרה כדי שאברהם יחזור וישא אותה לאשה.

בפרשת וירא מדובר על "המתפלל על חברו", ואילו כאן לא מדובר על תפילה אלא על עשיה. אברהם שלח את העבד שלו כדי לדאוג לשידוך ליצחק, ויצחק בעצמו קם ועשה מעשה, הוא נסע לבאר לחי רואי כדי להביא את הגר. אולי לכן השידוך של יצחק הלך כל-כך חלק, כי הוא דאג לאביו.

ואולי יש לומר, שזוהי הסיבה שקורה לעיתים שהורים שמאמצים ילדים זוכים אחר-כך לילדים ביולוגיים. כשזוג מאמץ ילד שהוריו מאיזו סיבה שהיא לא יכולים לגדל אותו, והם בוחרים לאמץ את הילד הזה כדי שיהיה הילד שלהם, הקב"ה מחזיר להם במידה כנגד מידה, והם זוכים לפרי בטן.

תעלה על מטוס

הרבי אמר פעמים רבות שכמו שיש את מצות "פרו ורבו" בגשמיות, כך יש אותה גם ברוחניות. כמו שיש את אותם הורים שמאמצים ילדים, כך יש את המצווה לאמץ ילדים רוחניים, דהיינו, לקרב יהודי לקב"ה זה כמו ללדת ילד רוחני.

השבוע מתקיים כינוס השלוחים העולמי שבו מתכנסים יחדיו כ-5,000 שלוחים מכל העולם. אלו

הם ההורים המאמצים של אלפי ילדים רוחניים, אותם הם מקרבים ליהדות ולתורה ומצות. ישנם כאלו זוגות שבחרו ללכת למקומות רחוקים מאוד כדי למצוא שם ילד וילדה יהודיים ולקשר אותם ליהדות.

בשנת 1950 כשהרבי שלח את השליח הראשון למרוקו, אף אחד לא חלם שיותר מ-70 שנה מאוחר יותר יהיה שליח בכל חור בעולם. חב"ד לא נותנת לזוג הצעיר שום סיוע פיננסי. הדבר היחיד שאתו הם יוצאים זה מה שהרבי לימד אותנו, לאהוב ללא תנאי כל יהודי ולא משנה מיהו ומהו.

רבותיי, מי שמניח את צרכיו ודואג לצרכים של השני, לא רק מתפלל, אלא עולה על גמל או על מטוס וטס חצי עולם כדי לאמץ ילד יהודי, זוכה שהקב"ה דואג לכל הצרכים הגשמיים והרוחניים שלו, בני חיי ומזוני רויחי.